

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי כ"ה בניסן תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

קידושין - נ"ג

1. **המקדש בקדשי קדשים - לר' יהודה: מקודשת, לר' יוסי: אינה מקודשת. מה מקורם?**
שניהם מקרא אחד דרשו: וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש - לר' יהודה: לך ולכל צרכיך, לר' יוסי: כאש, שהוא לאכילה.
ר' יוחנן - נמנו וגמרו: המקדש בחלקו, בין קדשי קדשים ובין קדשים קלים - לא קידש.
רב - עדיין היא מחלוקת.
2. **מנין שאין כהן יכול לומר לחבירו טול אתה חלקי במנחות ואני אטול חלקך בדבר אחר?**
א. אין חולקין מנחות כנגד זבחים - וכל מנחה אשר תאפה בתנור... לכל בני אהרן תהיה. [ומשמע שלא יטלו מקצתם כנגדה זבח].
ב. אין חולקין מנחות כנגד עופות [אף שקמו תחתיהן בללות] - וכל נעשה במרחשת... לכל בני אהרן תהיה.
ג. אין חולקין עופות כנגד זבחים [אף שהללו והללו מיני דמים] - על מחבת.
ד. אין חולקין מנחות כנגד מנחות [אף שהללו והללו מעשיהם ביד] - וכל מנחה בלולה בשמן... לכל בני אהרן.
ה. אין חולקין חולקין אף מחבת כנגד מחבת ומרחשת כנגד מרחשת [אף ששניהם קשים או רכים..] - וחובה לכל בני אהרן תהיה.
ו. אין חולקין אף בקדשים קלים - 'איש כאחיו' נסמך ל'אם על תודה', כשם שאין חולקין בקדשי קדשים, כך אין חולקים בקדשים קלים.
עוד דרשו 'איש' - איש חולק אפי' בעל מום, ואין הקטן חולק ואפילו תם.
3. **כיצד הוכיחו מהמשנה הנ"ל כר' יוחנן?**
סתם ספרא היא ר' יהודה ומכך ששיטתו שאין בזה דין חלוקה, משמע שסבר למסקנה שהם ממון גבוה ואינה מקודשת בהם.
וממה ששינונו הצנועים מושכין את ידיהם, והגרגרנים חולקים, אין להוכיח כרב כיון שחולקים הכוונה חוטפים, וכהמעשה בהמשך באחד שחטף חלקו וחלק חברו, והיו קוראין אותו בן חמצן עד יום מותו.
4. **מה המקור לדעת ר' מאיר - שמעשר שני ממון גבוה?**
לה"א - 'וכל מעשר... לה' הוא קדש לה', לה' הוא - ולא לקדש בו אשה. וביארו בכמה מקומות מדוע מועיל לקדש בהם:
א. תרומת מעשר - אף שנאמר בה 'כן תרימו גם אתם תרומת ה', שנינו: המקדש בתרומה - מקודשת. כיון שלא נאמר בה 'לה'.
ב. חלה - אף שנאמר בה 'תתנו לה', שנינו: המקדש בתרומות - מקודשת. כיון שלא נאמר בה קדש.
ג. שביעית - אף שנאמר בה 'ובל הוא קדש תהיה לכם' שנינו: המקדש בפירות שביעית - מקודשת, כיון שלא כתיב לה'.
ד. תרומה - אף שנאמר בה 'קדש ישראל לה' ראשית תבואתו', שנינו: המקדש בתרומה - מקודשת, כיון שפסוק זה עוסק בישראל.
למסקנה דחו, כיון שממילא שומעים שהפסוק בתרומה 'קדש לה'.. והמקור במעשר שני - הוא, בהוייתו יהא ממון גבוה.
5. **שגגת מעשר דר' יהודה, ושגגת הקדש דר"מ - בשניהם שנינו שאין אשה מתקדשת. מה הטעם?**
ר' יעקב ציטט ששמע מר' יוחנן על אחד מהם לפי שאין האשה רוצה, ועל אחר לפי שאין שניהם רוצים.
ר' ירמיה רצה לבאר: במעשר - לה לא נח משום טרחת הדרך והוא נח לו לקנותו כך ממילא.
ובהקדש לשניהם לא נח שיתחלל על ידם [ומועל].
ר' עקב סבר להיפך - מעשר - גם לו לא נח שמא יאנס לה בדרך ותעצב, אבל הקדש רק לה אי"ז נח, אך לו נח שתתקדש לו אשתו ממילא.
6. **לדעת ר' מאיר המקדש בהקדש בשוגג אינה מתקדשת - מה דין המעות?**
אינם יוצאות לחולין כיון שלא נפעל בהם קנין.
7. **לדעת ר' מאיר - כיצד הדין במכר אם קנה בשוגג במעות הקדש?**
רב חסדא - אף במכר לא קנה, כיון שלא היו רוצים להשתמש בזה אם היו יודעים שזה הקדש, והמעות אינם יוצאות לחולין.
לדברי ר' מאיר - לא שייך מעילה במעות אלא רק באוכל וכדו':
ומה ששינונו שאמר ר' מאיר חנוני כבעל הבית, זה רק לדבריו דר' יהודה שסבר שחנוני כשולחני, אך לשיטתו באמת אם הוציא לא מעל.